Eddadikter : Isl. papp. fol. 122 VI

HS Isl. papp. fol. 122 VI

National Library of Sweden

Örvar-Odds-Drápa.

Cod. Membr. Leg. Magnaeani, Oct. N. 343. pag. 157–160.

4°. (Ködel)

1. Hlydi seggir
en ek seggia mun
vígrvalldindum fra
vinum mínum
Seint er at dylia
sé ek ei mátti
skógs bæ stafr
vid skavpum göra.

2. Var mer fostur gefit
at favdur rádi
brátt vonduzt því
á Beruriódri
var mer ekki
vant til sélu
þeirrar er Ingialldr
átti kosti.

3. Voxum bádir
á Beruriódri
Asmundr ok ek
vpp í bernzku
skófum skeyti
skip smidudum
gördum avrvar
okkur at gamni.

4. Sagdi mer Völva
sannar rúnir
en ek vætki því
villdi ek hlyda
gat ek fyri ungum
Ingiallds syni
at ek faudr tuna
fysstuzt vita.

5. Buinn lezt Asmundr
opt medan lifdi
málmþings vanr
mer at fylgia
Sagda ek Katli
at ek koma mundag
aptr aldreigi
nu em ek ordrofa.

6. Létum beiti
á birne þravka
stod havr dreginn
haundum fiari
kvomum at eyiv
utan brattri
þar er Grimur-
-fyrir garda átti.

7. Sá ek blídlega
er til bæiar kom.
— bekks sagnir
mer bád fagna
vist mátta ek
med vinum mínum
gulli skipta
ok gaman-málum.

8. Vard ek at vori
vís at gerduzt
brynþings bodar
Biarma at sækia
sidan gvadda ag
Sigurd ok Gudmund
villda ek med fræknum
til farar rádazt.

9. Vorum háfker
á herskipum
frændur minir
tveir at forrádi
villdu hásætar
hosker eignazt
takklat er áttu
tyfvi Finnar.

10. Vær kaupskipi
komum heila
at þar er Biarmar
bygdir áttu
eyddum elldi
ættir þeirra
unnum lauskvan
tad mann tekinn.

11. Han lezt seggium
seggia kunna
hvar til hodda
var hægt at ráda
hann bad oss ganga
gautu leingra
ef vær villdum-
-fe fleira eiga.

12. Kædu Biarmar
brátt at veria
hang hermönnum
ok hamallt fylkia
Létum þegna
adr þadan færum
ofrs marga
öndu týna.

13. Kédum skunda
til skipa ofan
þá er flotti var
á fen rekinn
mistum bádi
báts ok knarrar
auds ok ýta
er ofan kvomum.

14. Skiott nam kynda
í skog þykkvum
elld brennanda
uppi á landi
Sva vid lopti
letum leika
hávan ok raudan
~~hrott~~ hrisgrm vidar.

15. Sáum skiotlega
at skyndi at landi
skeidur veglegar
ok skrautmenni,
fegnir urdu
þeir er fyrir voru
frændur minir
þá finnazt giördum.

16. Létum skeika
At skaupndu
drengir minir snarir
í drífa vedri.
Syndizt seggium
sandr á þilium
landz von lidin
lá ek eigi þar.

17. Kvomum at eyiv
utan brattri
sumar sidla
þá var segl rifit,
giordu fyrdar
flestir allir
skipum til hlunz
skiott at ráda.

18. Slogum tiölldum
ann sumir fóru
biörnu at veida
þeir er boga kunnu.
Kádum í eyiu
vpp at kynda
bál brenniligt
ok stód biörn fyrir.

19. Kvodust fiallbuar
flytia mundu
oss úr eyiu
nema utan færum,
þotti eigi rekkum
romur at heyra
haglegr sá er var
hraunskiolldunga.

20. dum ekki
sizt eyiar til
— vopns viglegir
vidir kvomu.
hlódu bragnar
fyrir biarg framan
vegg sterklegan
var ek at því.

21. Red ek at ganga
med gusis nauta
— beggia á milli
biargs ok eyiu
skaut ek í auga
einum þussi
ok í brioft framan
~~biarga~~-freyiu.

22. Þar fekk ek heiti
þat ek hafa villdi
er mik úr fiöllum
flögd kölludu.
Kvoduzt Oddi
Aurvar vitia
byr bradlega
á ~~burt~~ rot gefa.

23. Bunir látumzt
Á ~~burt~~ rot þadan
brátt úr eyiu
þegar byr fengi.
heilir kvomum
heim úr þeirri
giordu fagna
frændur hollvinum.

24. Vorum allir
vetur þann saman
gulli gladdir
ok gaman málum.
drógu fyrdar
þegar frerum lokki
helldr skrautlegar
~~skeidur at vatni~~.

25. Sigldu sidan
sudr med landi
tallaust skipum
treimur ok einn.
vantum feingiar
þar er fyrir voru
ef vær elfvar
sker avll kavnnudu.

26. Fundum um sidir
fyrir í sundi
þegna nyta
Þord ok Hialmar
frettu fyrdar
þeir er fyrir voru
hvört ver villdum fridseigi-
-á favr hallda.

27. Báru rekkar
rád sín saman
þotti eigi fyrdum
févon mikil.
Kloru Hálegar-
-kost hinn villdra
rédum leggia
lag vort saman.

28. Helldum allir
vr hafi útan
þegar fullhugar
feingiar vænstum.
Hrædduzt ekki
medan hofdingiar
heilir rédu
fyrir herskipum.

29. Vorum reidir
þá er randberendur
hoska hittum
fyrir Holmsnesi.
redum eignazt
allra gerdr
snúpti drengia
af sex skipum.

30. Vorum allir
vestur med skolla
þar at landi
sat lyda drottinn.
báru bragnar
blodgar undir
sverdum skornir
ei vær sigr höfdum.

31. Havfdu jallz lidar
Ýrnes hrodit
rögþings vanir
sem refr hundum.
vann um vid Hialmar
er hinneg fór
elldi ok hysla
eytt skipum.

32. Fretti Gudmundr
ef ek fara villda
heim at hausti
ok hönum fylgia.
Sagda ek svinnum
at ek sia villdi
— nordr alldreigi
~~til~~ nidra mína.

33. Mælltu allir
mót at sumri
austr í elfi
til útfarar.
Villdi Hialmar
hinn hugum stori
— sveit mína sudr
med ser hafa.

34. Fóru teitir
tveggia vegna
brynþings-bodar
þegar byrr fenguzt
-sigldum sidan
Svíþiodar til
sottum Ingva
o til Uppsala.

35. Mer gaf Hialmar
hinn hugum stori
fimm bólstadi
á folld samare.
Unda ek andi
medan adrir mik
hringum kavddu
ok heils frid r.

36. Funduzt allir
A feginr dag i
— Svenskir seggir
[ok Sigurdr] nordan ur
þæntu ýtar
Eyiarskeggia
Audi öllum
enn þeir ellz bida.

37. Letum vestr þadan
þadan (venda) (vindar)
ud-vidr taka))
Irrlands á vitt,
aulldr kenna.
Havsttu þá er
þangat kvomum
drengir ok drosir
drífit úr húsum.

38. Kann ek at undri
Vagnflod gautu
unnz ek streingudlum
strédum mætti
Munda ek Asmund
Audi minum
Aptr ódáin
Öllum kaupa.

39. Sá ek um sidir
Hvar saman komu
kallar vaufkvir
ok konr þeirra
þar lét ek fiora
frændur Aulvarar
eggleiks- hvata
aundu týna.

40. Réd mik úr vagni
vís at quadia
ok þá haudd^m tan^r
hátu gódum.
bad mik snót koma
sumar hit næsta
létzt þá at launum
leita mundu.

41. Var sem brynia
eda, er bláir hringar
Irskölld um mik
ofan þelli.
þar um sídir
silki skyrta
gulli saumud
gekk fast ofan

42. Förum vestan
feingiar vitia
Sva at bragnar mer
bleydi kendu,
unz á Skidu
skatnar fundu (m)
brædur baulharda
ok at bana urdu.

43. Soti ok Halfdan
í Sióskerium
mörgum manni
at ridi vard.
unnum þeirra
adr þadan forum
halfthundrat skipa
hrodit med stöfnum.

44. Fundum þegna
er þadan förum
Scita ok Sleitna
í Travnu vögum
var eigi Augmundi
Audrán tregat
komumz þrir þadan
en þeir níu.

45. Mátta ek banordi
fyrir brögnum hrósa
snotra seggia
er til Siófarkvomum.
höfdum vid Hialmar
halldit illa
þar Glámi stod
í gegnum spiorr.

46. Förum heim þadan
hoskir drengir
enn hang þordi
hávan urpum.
madr eingá þordi
oss mót göra
var oss enskis
vant hins góda.

47. Vorum vid Hialmar
Hvert dægri gladir
— medan herskipum
heilir rédum.
unz í Sarnsseyiu
seggi fundum
þá er benlögum
bregda kunnu.

48. Lét ek falla
und fætur ara
tírar lausa
tólf berserki
þá vard ek skiliazt
Á skapa dægri
Vid þann hinn mesta
minn fulltrúa.

49. Hafda ek eigi
á alldri minum
höfut hraustara
hvergi fundit
bar er mer á hendum
hialmum grimman
— og til Sigtuna
sidan hafdac.

50. Lét ek eigi þess
lángt at bida
At ek Sæundi
at siónum vard
unnum skatnar
skip min hrodin
en ek siálfr þadan
funds kostadig.

51. Gekk ek um Gautland
í grimmum hug
sex dægr í samt
Ádr Sæund fyndac.
lét ek hans lidmenn
hiörvi mæta
sex ok átta
med sialfum gram.

52. Lét ek sudr í haf
langt um farit
at ek grunnsævi
gilldu mættac,
vard ek einn saman
en annan veg
gumna meingi
gekk helvegu.

53. Enn kom ek þar
at Aquitanea
bragna kindir
borgum rédu
þar lét ek fióra
falla liggia
— hraustra dreingi
nú em ek her kominn.

54. Þat var fyrri
at ek fór at senda
— ord hinum nyztum
nidium minum.
vard ek so þeginn
fundi þeirra
sem hungradur
haukur brádum.

55. Brögnum fremir
budu skatnar
— margir sidan
metord þeira
er ek þeygi
þiggia villdi
urdu minir brædr
bádir eptir þar.

56. Red ek skunda
frá skatna lidi
unz hittac breida
borg iossala
Redgk allr
í sa fara
ok kunna ek þá
Kristi at þióna.

57. Veit ek at forsum
falla lét
Jordan um mik
kyrir utan Griki
Hellt ek þó
sem hverr visi
itr. gior. skyrta
Aullum kostum.

58. Mætta ek gammi
glimfrum nærri
slang hann med mik
fiarri löndum
þar til háva
hamra fundum
ok lét mik hvilazt
í hreidri sinn.

59. Unz mik Hilldir
hafdi á brottu
risi ramliga
á rodrarskútu.
lét mik veitir
vimra ellda
heila tólf mánadi
hiá ser hvilazt.

60. Þyddumzt ek hiá Hilldi
hoska ok stóra
rannsialiga
risa dottur.
+ ok vid henni
+ heller sterkligan
ítran son
eiga giordag
ok olikan
audrum þegnum.

61. Þann drap Augmundr
Eyþiofs bani
J Helluklandz
hrauns-óbygdum.
felaga hans. ve. ek
fiörvi nemdag
hefk ei víking
verra fundit.

62. Ok fleiri hafi
mina fostbrædur drepit
— Sirner ok Gardar
gekk skegg af flagdi
var hann þa at aungum
likr at yfirliti
ok kalladr sidan
Kuillanis blesi.

63. Þotti ek hafur
at hiorregni
þá ver baurdumzt
á Brávelli.
bad Hringr þá
hamalla fylkia
Odd hinn Vidförla
at orosto.

64. Hitta ek hugsvinna (nara)
hilldinga tvá
litlu sidar
þá ver löndum rédum.
Veitta ek audrum
Vígs ungeingi
Ungum jöfri
Arfs at kvedia.

65. Kom ek um sidir
þar er Suiar sotthuzt
Sigurdr ok Sjolfr
J Sveit konungs.
red oss skatna lid
skotz at beidaz
— skialldr fimmt
vid skatna mengi.

66. Skant ek eigi skemra
en skilmingar
Varð lett skafin
lind á hendi
redum sidan
sunz at kosta
Lét ek þá bada
blódi snyta.

67. Var mer skiallmeyiu
skipit hit næsta
þá er orosto
eiga skylldum.
Veit ek at ýtan
í anteking
ándrán bidu
ei voer and fiár.

68. Sottum Sverdi
söggia kindir
ok trégodum
tyndum þeirra
barda ek þialka
í borgarklidi
eski kylfu
sva at aundum lét.

69. Þá var mer Harekr
hollr fulltrúi
er hann fastnadi mer
fostru sina.
átta ek hoska
Hilmis dottur
vel rédum snot saman
sigri ok löndum.

70. Sat ek at sælu
sidan minni
(verplega) vilgi laingi
(enn) sem ek vita þottuzt.
tiölldi er at segia
(af) tra förum minum
snótrum seggium
sia mun hin efsta.

71. Þer skulut (a) skunda
til skips ofan
heilir allir
har munum skiliazt.
Berit Silkisif,
ok sonum okkrum
kvediu mina.
kem ek eigi þar!

Aug. 1804.

Ed. Þyddumz ok pruda
þar medan dvaldi
Raunsamliga
risa dottur:

ok med henni nid
heller sterklegan
eiga nam ólikan
ödrum mönnum. B.

Velædle og Høyfornemme Herr Foged,

Høystærede og Høystbetrængte Velyndere!

Ugjenkaldeligen er det et Landets største Ulykke, naar uredelige Embedsmand falder i dette Lod. Lovene og offentl. Foranstaltninger vinder de, ved nøyagtigt Overhold, Agtelse og bliver efterlevet;

Rigs-þula.

Sva segia menn í fornum sögum, at einhverr af Asum sá er Heimdallr het, fór ferdar sínar ok fram med sióvarströndu nokkurri; kom at einum húsabæ ok nefndiz + Rigr. Eptir þeirri sögu er kvædi þetta.

Rigs-þula.

At kvadu gánga
grænar brautir
öflgan ok alldin
As kunnigan:
ramman ok röskvan
Rig stíganda;
gekk hann meirr at þat
midrar brautar.

Kom hann at husi
hurd var á gætti
inn nam at gánga
elldr var á golfi.
hión sátu þar
hár af árni,
Aï ok Ellda
alldin falldа.

Rigr kunni þeim
rád at segia;
meir settiz hann
midra fletia,
enn á hlid hvára
hión salkynna;
þá tók Edda
ókum leif,
þungan ok þykkvan
þrunginn sáum:
bar hon meir at þar
midra skutla,
sod var í bolla,
setti á bióð,
var kálfr sodinn,
krása beztr;
reis hann upp þadan,
redz at sofna.

Rigr kunni þeim
ráð at segia:
meirr lagdiz hann
midrar rekkiu,
enn á hlid hvára
hión salkynna.
þar var hann at þat
þriár nætur saman;
gekk hann meir at þat
mánudr níu.

Jód ól Edda
jósu vatni,
hörfi svartan,
hétu þræl.
hann nam at vaxa,
ok vel at dafna;
var þar á höndum
hrokkit skinn:
kreppnir knuar,
fingur digrir:
fuulligt andlit,
lútr hryggr,
lángir hælar.

Nam hann meirr at þat
magns um kosta,
bast at binda,
byrdar giörva.
bar hann heim at þat
+ hrís giörstan dag, +
þar kom at gardi
gengilbeina,
örr á ilium,
armr sólbrunninn;
nidrbiugt er nef,
nefndiz þír.

Midra fletia
meirr settiz hon,
sat hiá henni
sonr hús;
röddu ok ryndu,
rekkiu gördu
þræll ok þír
þrungin dægr:
börn olu þau
bиuggu ok undu
hygg ek at héti
Hreimr ok Fiosnir
Klár ok Kleggi
Kefsir Fulnir
Drumbr Digralldi
Drottr ok Hosver
Lútr ok Leggialldi;
lögdu garda
ákra töddu
unnu at svínum
geita giættu
grófu torf.

Dætur voru þær
Drumba ok Klumba,
Ockvin, Kálfa
ok Arinnefia,
Ysia ok Ambátt,
Eikintiasna,
Tötrug, Hypia
ok Tronubenia:
þadan eru komnar
þræla ættir.

Gekk Rigr at þat
rettar brautir,
kom hann at húsi
hurd var á skídi
inn nam at gánga;
elldr var á golfi;
hión sátu þar
helldu á sýslu,
madr tegldi þar
meid til rifiar,
var skegg skapat,
skör var fyrir enni;
skyrtu þröngva,
skokkr var á golfi.

Sat þar kona,
sveigdi rokk;
breiddi fadm,
bió til vádar:
sveigr var á höfdi,
smekkr var á bringu,
dúkr var á halsi,
dvergar á öxlum;
Afi ok Amma
áttu hús.

Rigr kunni þeim
ráð at segia
+ +
reis frá bordi,
red at sofna:
meirr lagdiz hann
midrar rekkiu,
en á hlid hvára
hión salkynna;
þar var hann at þat
þriár nætur saman,
lidu meirr at þat
mánudr níu.

Jód ól Amma
jósu vatni,
kölludu Karl.
kona sveip ripti
raudan ok ríódan,
ridudu augu
hann nam at vaxa
ok vel dafna,
öxnum at temia,
ardr at giörva,
hús at timbra
ok hlödur smída,
karta at giörva
ok keyra plóg.

Heim óku þá
hangin lukla
geita kyrtlu
giptu Karli.
Snör heitir sú,
settiz undir ripti;
bиuggu hión,
bauga deildu,
breiddu blæiur
ok bú gördu:
börn ólu þau,
bиuggu ok undu,
hét Halr ok Drengr
Haulldr, þegn ok Smidr
Breidr Bóndi
Bundinskeggi
Búi ok Boddi
Brattskeggr ok Seggr.
Enn hétu sva
ödrum nöfnum:
Snott, Brudr, Svanni
Svarri, Sprakki

Fliód, Sprund ok Vif
Feima Ristill:
þadan eru komnar
karla ættir.

Gekk Rigr þadan
rettar brautir;
kom han at sal
sudr horfdu dyrr.
var hurd hnigin
hringr var í gætti
gekk hann inn at þat
golf var strád,
sátu hión
sáz í augu,
Fadir ok Modir
+ fingrum at leika. +
sat húsgumi
ok snéri streng,
alm of bendi,
örvar skepti;
enn húskona
hugdi at örmum,
strauk of ripti,
sterti ermar,
keisti falld.
kinga var á bringu,
sídar slædur,
serk blafan
brunbiarsan
briost liósara
háls hvítan
hreinni miöllu.

Rigr kunni þeim
ráð at segia;
meirr settiz hann
midra fletia,
en á hlid hvára
hión salkynna;

þá tók modir
merktan dúk,
hvítan af hörvi
haldi bióð.
hon tók at þat
hleifa þunna
fram setti hon
skutla fulla
silfri varda
á biod +
fán ok flesski
ok fugla steikta
vín var í könnu
vardir kálkar
drukku ok dæmdu
dagr var á sinnum.

Rigr kunni þeim
ráð at segia
reis Riggr at þat
rekkiu gerdi.

Þar var hann at þat
þriár nætur saman
gekk hann meir at þat
midrar brautar
lidu meirr at þat
mánudr níu.

Svein ól Módir
silki vafdi
jósu vatni
jarl létu heita.
bleikt var hár,
biartir vangar,
otal vóru í augu
sem yrmlingi.

Upp ox þar,
jarl á fletium;
lind nam at skelfa,
leggia strengi,
álm at bágia,
örvar at skepta,
flein at fleygia,
frökkr dýra
hestum rida,
hundum verpa,
sverdum bregda,
sund at fremia.

Kom þar úr runni
Rigr gángandi,
rúnan kendi
sitt gaf heiti;
son qvedz eiga,
þann bad hann eignaz
odal-völlu,
odal-völlu,
alldnar bygdir.

Reid hann meirr þadan
myrkan veg,
helug fiöll unz
at höllu kom;
skapt nam at dýra,
skelfdi lind,
hesti hleypti
ok hiörvi brá:
víg nam at vekia,
völl nam at rioda,
val nam at fella,
vá til landa.

Réd hann einn at þat
Atián búum
aud nam at skipta
öllum veita:
meidmar ok mösma
mara svangrifia
hringum hreitti
hió sundr baug.

Ókum ærir
urgar brautir
komu at höllu
þar er beisir bid.
mætti hann
miósin gardi
Hviti ok Hosku
hétu erna.

Bádu hennar,
ok heim óku,
giptu Jarli,
gekk hon und líni.
saman bioggu þau
ok ser undu
ættir jóku
ok alldrs nitu.

Barr var hinn ellzti
enn Barn annat,
Jód ok Adal,
Arfi, Mögr.
Nidr ok Nidiungr
námu leika,
Sónr ok Sveinn
siund ok tafl,
Kundr hét einn,
Konr var hinn yngsti.

Upp ólu þar
Jarli bornir,
hesta tömdu,
hlífar bendu,
skeyti skófu,
skilfdu aska:
enn Konr ungr
kundi rúnar,
æfin rúnar
ok alldr rúnar.
meirr kunni hann
mönnum biarga,
eggiar deyfa
ægi legia
klök nam fugla
kyrra ellda
sæva ok sefia
sorgir lægia
afl ok eliun
Atta manna.

Hann vid Rigjarl
rúnar deilldi,
brögdum beitti
ok betr kunni.

bú ódladiz
ok þá heita gat
Rigr at heita
rúnar kunna.

Reid Konr ungr
kiörr ok skoga
kolfi fleygdi
kyrdi fugla.

Þá qvad þat kráka
sat kvisti ein:
hvat skalltu Konr ungr
kyrra fugla?
helldr mætti þer
hestum rida
ok her fella.

Á Dinr ok Danpr
dýrar hallir,
ædra ódal
en þer hafit!
Þeir kunnu vel
kiól at rída,
egg at kenna,
undir riúfa

Carmen historico-didacticum memorabile, dudumque consortio Eddae dignissimum. Traductum huc ab exscripto Egghardi Olavii J.C. harumque rerum quam maxime gnari, oriundo ex folio membraneo solitario, Eddae Sn. exemplari quidam subnexo. Mutilatae matricis clara nimis exstant vestigia; nihilo tamen minus, ubicunque praesens alibi offertur poëma, ex hoc eodem fonte descendit.

Codicis Vidaliniani pag. 632b.

Quida Brynhildar Budladottur, hin fyrsta, edur Sigurdrífu-mál.

Introd. Sigurdr reid upp á Hindarfiall cet.

Str. I. Hvat beit brynin cet.
Post Str. 4. Hauss-bredir — Þýgia. prosa est. Strophae plures haud distinctae.
Str. VIII. Full skal signa Ok vid fari siá
Ok verpa lauki í laug;
Þá veit ek þat Þer verdr aldrei
Meinblandinn miödr!

Str. 29. Þat ræd ek þer hit setta Þott med seggium fari
Auldra-mál til aufug.
Deila drukkinn skalattu Vid dolg-viþo!
Margan stelr vín viti.
30. Sennor ok aul Hefir seggium værit
Mórgum at mót-trega.
Sumum at bana Sumum at baulstöfum
Fiold er þat fíra tregr.
31. Þat ræd ek þer hit siöunda Ef þú sakar deilir
Vid hugfulla hali:
Beriaz er betra Enn brenna se
Inni audstöfum.
32. Þat ræd ek þer hit átta At þú skalt vid illu siá
Ok firraz flærdarstafi.
Mey þú teygiat Ne mans konu
Ne eggia ofgamans.
33. Þat ræd ek þer hit níunda At þú náum biargir
Hvars þú á fold um finnr.
Hvart eru sóttdaudir Edr eru þeir sædaudir
Edr eru vapndaudir verar.
34. Haug skal gióra Hveim er lidnir eru
Þvo hendur ok höfud.
Kémba ok þerra Adr í kistu fari
Ok bidia sælan sofa.
35. Þat ræd ek þer hit tiunda At þú trúir aldregi
Varom varg-dropa
Hvars þú er brodrbani Edr hafir þu feldan födr.
Ulfr er í Ungum syni
Þó sé hann gulli gladdr!
36. Sakar ok heiptir Ne hyggiat svefngar veru
Ne harm hinn helldr.
Vits ok vapna Vant er jöfri at fá
Þeim er skal fremstr med fírum.
37. Þat ræd ek þer hit ellifta At þú vid illu siáir
Hvern veg at vegi.
Lángt líf þykkiumz ek Lofdungs vita
Röm eru róg of risin.

Heilrædi Brynhilldar incipiunt Str. 22. Suppleta ex Codice Oblonga

Gunnars-Slagr. (Fidicinium Gunnari.)

Dráp Niflúnga.

Gunnarr ok Havgni tóku þá gullit allt Fafnis-arf. Ófridr var þá ímilli Giúkúnga ok Atla. kendi hann Giúkúngum vôld um andlát Brynhildar. Þat vard til sætta, at þeir skylldu gipta hônum Gudrúnu; ok gáfu henni óminnisveig at drekka, ádr hon játti at giptaz Atla. Sýnir Atla vóru þeir Erpr ok Eitill: en Svanhildur var Sigurdar dóttir ok Gudrúnar. Atli konúngr baud heim Gunnari ok Havgna, ok sendi Vinga edr Knefraud. Gudrún vissi vélar, ok sendi med rúnum ord at þeir skylldu eigi koma. ok til jartegna sendi hon Havgna hringinn Andvara-naut, ok knýtti í vargs hár. Gunnarr hafdi bedit Oddrúnar systur Atla, ok gat eigi. Þá fekk hann Glaumvarar; en Havgni átti Kostbéru. Þeirra synir vóru þeir Sólarr ok Snævarr ok Giúki. En er Giúkúngar komu til Atla, þá bad Gudrún sonu sína, at þeir bædi Giúkúngum lifs; en þeir villdu eigi. Hiarta var skorit úr Havgna, en Gunnarr settr í ormgard. Han sló hôrpu ok svæfdi ormana: en nadra stakk hann til lifrar.

Gunnars-Slagr.

I. Ár var þat Gunnarr
Giördiz at deyia
Giúka sonr
At Grábaks sölum.
Fætur vóru lausir
Á fylkis nid
En hendur heptar
Hördum fiótri.

II. Fengin var harpa
Fólkdiörfum gram.
Íþrótt sýndi
Ylqvistu um hrærdi.
Steig haglega
Havrpu-strengi.
Vara sú list leikin
Nema lofdungs-kundi.

III. Savng þá Gunnarr
Svá mælandi:
Fekk mál harpa
Sem madr væri.
En eigi sætara
Þó svanr væri.
Glýmdi orma-salr
Vid gullnum strengium.

IV. Mína veit ek systur
Manni vest gefna
Ok Niflúnga
Nídingi festa.
Heim baud Atli
Högna ok Gunnari
Mágum sínum,
En myrdi báda.

V. Víg lét þá
Fyri veitzlu taka
Ok orrostu
Fyri ölteiti.
Þat man æ uppi
Medan auld lifir
Léka sva vid mága
Mangi fordum.

VI. Hví þú sva, Atli!
Heiptir rækir?
Siálf olli Brynhilldr
Sínum dauda,
Ok Sigurdar
Sárum bána.
Hví vildir Gudrúnu
Grætta láta?

VII. Sagdi huginn fordum
Á hám meidi
Osfar ófarir
At maug daudan.
Sagdi mer Brynhildur
Budla dóttir
Hve Atli mundi
Osf um væla.

VIII. Gat þess ok Glaumvör
Er vid giftum bædi
Hinnsta sinni
Í hvílu einni.
Minni vóru málu
Megnir draumar.
Farattú Gunnarr!
Flár er þer nú Atli.

IX. Dör sá ek þinum
Dreyra rödinn,
Gálga görvan
Giúka syni.
Hugda ek þer dísir
Heimbod göra
Manu ykkr brædrum
Buin veitrædi.

X. Qvad ok Kostbera
Qven var hon Högna
Rúnar villt ristnar
Ok rádna drauma.
Snoturt var hiarta
Í siklinga briosti;
Hvarrgi knátti hrædaz
Hardan dauda.

XI. Oss hafa nornir
Aldr um lagit
Órfum Giúka
At Odins villd.
Má vid avrlögum
Engi siá
Ne heillum horfinn
Hugum treysta!

XII. Hlær mik Þat Atli
At Þú hefir eigi
Hringa rauda
Sem Hreidmarr átti!
Einn veit ek hvar fé Þat
Fólgit liggr
Sidan Þer Högna
Til hiarta skáro.

XIII. Hlær mik Þat Atli
At Þer Húna kindir
Hlægianda Havgna
Til hiarta skárot!
Hnipnadit Hniflúngr
Vid hol-undu
Ne ser vid brá
Sáran dauda.

XIV. Hlær mik Þat Atli
At Þú hefir látna
Menn Þína marga
Er mætstir vóru!
For ossom sverdom
Ádr svellta fengir
Hefir or mær systir
Meiddan Þinn hrodr!

XV. Skal-at enn Gunnarr
Ædru mæla,
Giúka sonr
At Grafvitnis bóli.
Ne hryggr koma til
Heriafaudur.
Hefir fyrr Budlúngr
Bödvi vaniz!

XVI. Fyrr skal mer Góinn
Grafa til hiarta
Ok Nídhöggr
Nýru siúga!
Linnr ok Langbakr
Lifrur slíta,
Ennckminni hafni
Hugarprýdi!

XVII. Þess man Gudrún
Grálega reka
Er okkr lét
Atli svíkna.
Hon man Þer koníngi
Hiörtu géfa
Húna Þinna
Heit at qvelldverdi!

XVIII. Ok blandinn miöd
Blódi Þeirra
Drekkr Þú ór skálum
Skarar-fialla.
Sú mun Þik hugraun
Hardast bíta,
Er Þér Gudrún bregdr
Glæpum slíkum!

XIX. Skömm man Þín æfi
At Skiöldúnga lidna;
Fær Þú illan enda
Af órum sifspellum!
Er Þér slík maklig
Af umsysslan vorrar
Systur sarneyddrar
Svik Þér at gialda.

XX. Man Þik Godrún
Geiri leggia,
Ok Niflúngr
Nærri standa.
Leika man Þín höll
Í logá raudum.
Sídan mantu á Náströndum
Nídhöggvi gefinn!

XXI. Sofinn er nú Grábakr,
Ok Grafvitnir.
Góinn ok Móinn
Ok Grafvölludr.
Ofnir ok Svafnir,
Eiturfánir,
Nadr ok Nídhöggr
Ok nödrur allar.
Hríngr, Höggvardr,
Fyrir hörpuslætti.

XXII. Ein vakir uppi
Atla módir.
Hefir sú mik holgrafit
At hiartarótum.
Lifur um sýgr
Ok lungu slítr.
Erat lengr lift
Lofdungs-kundi!

XXIII. Hættu nú harpa!
Hédan mun ek lída,
Ok Valhöllu
Vída byggia.
Drekka med Asum
Dýrar veigar,
Sediaz Særimni
At sumblum Odins!

XXIV. Nú er Gunnars-slagr
Görva qvedinn.
Hef'ek hauldum skémt
Hinnsta sinni.
Fárr man enn sídan
Fylkir ilqvistum
Hliódfagra svegia
Hörpu-strengi!

Ode restituta ex codice chartaceo in Islandia superstite. Exscripta 1804.

Eddae Vidalinianae pag. 458.

inches

centimeters

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
L*	38.76	65.15	49.61	43.54	55.52	70.42	63.13	40.08	51.75	95.34	92.09	86.92	82.37	72.17	62.32
a*	13.81	19.21	-4.20	-12.89	8.78	-32.39	35.43	10.25	47.36	-0.90	-0.92	-1.12	-1.12	-1.05	-1.10
b*	14.69	17.92	-21.33	22.66	-24.31	-0.48	57.84	-44.77	16.93	1.90	1.46	0.97	0.56	-0.04	-0.01
Density →										0.05	0.09	0.16	0.22	0.36	0.52

D50 Illuminant, 2 degree observer

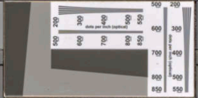

Don Williams

	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
L*	49.61	38.89	28.60	17.97	9.50	4.33	30.32	72.50	72.10	29.51	55.60	43.48	82.02	52.85	50.86
a*	-1.29	-0.23	-1.09	0.04	0.45	0.32	22.13	-22.92	19.51	13.42	-38.46	50.74	3.28	49.90	-27.78
b*	-0.10	-0.48	0.07	0.09	0.25	-0.47	-19.02	56.08	67.85	-47.69	32.19	29.13	78.75	-12.86	-27.68
Density	0.75	0.98	1.24	1.64	1.96	2.38									

All values are batch averages

M000895